NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 685/2008,

annettu 17 päivänä heinäkuuta 2008,

Norjasta peräisin olevan viljellyn lohen tuonnissa asetuksella (EY) N:o 85/2006 käyttöön otetun polkumyyntitullin kumoamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96 ([1]), jäljempänä 'perusasetus', ja erityisesti sen 9 artiklan ja 11 artiklan 3 kohdan,

ottaa huomioon ehdotuksen, jonka komissio on tehnyt neuvoa-antavaa komiteaa kuultuaan,

sekä katsoo seuraavaa:

A. MENETTELY

1. Voimassa olevat toimenpiteet

(1) Asiasta tehdyn tutkimuksen, jäljempänä 'alkuperäinen tutkimus', jälkeen neuvosto otti asetuksella (EY) N:o 85/2006 ([2]) käyttöön lopullisen polkumyyntitullin Norjasta peräisin olevan viljellyn lohen tuonnissa. Lopullinen tulli vahvistettiin vähimmäistuontihintana.

2. Tarkastelua koskeva pyyntö ja käynnistäminen

(2) Komissio vastaanotti perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdan mukaisesti 20 päivänä helmikuuta 2007 osittaista välivaiheen tarkastelua koskevan pyynnön seuraavilta jäsenvaltioilta: Italia, Liettua, Puola, Portugali ja Espanja, jäljempänä 'pyynnön esittäjät'.

(3) Pyynnön esittäjät esittivät alustavaa näyttöä siitä, että perusteet, joiden mukaisesti toimenpiteet toteutettiin, ovat muuttuneet pysyvästi. Pyynnön esittäjät väittivät, että laskennallisen normaaliarvon ja vientihintojen vertailu johtaisi polkumyynnin vähenemiseen merkittävästi alle voimassa olevan toimenpiteen tason, ja ne toimittivat tästä alustavan näytön. Näin ollen toimenpiteen soveltamisen jatkaminen sen nykytasolla ei enää ole tarpeellinen polkumyynnin poistamiseksi. Näyttö katsottiin riittäväksi oikeuttamaan menettelyn aloittaminen.

(4) Kuultuaan neuvoa-antavaa komiteaa komissio julkaisi 21 päivänä huhtikuuta 2007 *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* ilmoituksen ([3]), jäljempänä 'vireillepanoa koskeva ilmoitus', Norjasta peräisin olevan viljellyn lohen tuontiin sovellettavia polkumyyntitoimenpiteitä koskevan osittaisen välivaiheen tarkastelun vireillepanosta perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

(5) Tarkastelu oli rajoitettu polkumyyntiin, ja tarkoituksena oli arvioida, onko voimassa olevien toimenpiteiden jatkaminen, kumoaminen tai muuttaminen tarpeen.

3. Menettelyn osapuolet

(6) Komissio ilmoitti menettelyn aloittamisesta kaikille tunnetuille Norjan viejille/tuottajille, kauppiaille, tuojille ja yhdistyksille, joita asian tiedettiin koskevan, sekä Norjan kuningaskunnan edustajille. Asianomaisille osapuolille annettiin tilaisuus esittää näkökantansa kirjallisesti ja pyytää saada tulla kuulluiksi menettelyn aloittamista koskevassa ilmoituksessa asetetussa määräajassa.

4. Otos

(7) Menettelyn aloittamista koskevan ilmoituksen 5 kohdan a alakohdan mukaan komissio voi päättää käyttää otantaa perusasetuksen 17 artiklan mukaisesti. Menettelyn aloittamista koskevan ilmoituksen 5 kohdan a alakohdan i alakohdassa esitetyn pyynnön perusteella 267 yritystä toimitti pyydetyt tiedot asetetussa määräajassa. Näistä 169 oli viljellyn lohen vientiä harjoittavia tuottajia. Vienti tapahtui joko suoraan tai välillisesti etuyhteydessä olevien ja riippumattomien kauppiaiden välityksellä.

([1]) EYVL L 56, 6.3.1996, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2117/2005 (EUVL L 340, 23.12.2005, s. 17).

([2]) EUVL L 15, 20.1.2006, s. 1.

([3]) EUVL C 88, 21.4.2007, s. 26.

(8) Asianomaisten yritysten suuren määrän takia päätettiin käyttää otantaa ja valita Norjan tuotannonalan edustajia kuullen otokseen tuottajayritykset (vientiä harjoittavat tuottajat), joiden yhteisöön suuntautuneen viennin määrä oli suurin. Norjan tuotannonalan edustajat ehdottivat, että otokseen sisällytettäisiin i) tuottajayritys, joka ei itse harjoita vientiä vaan vie ainoastaan etuyhteydettömien Norjassa toimivien kauppiaiden välityksellä ja ii) kaksi tarkasteltavana olevan tuotteen viejää, jotka eivät ole tuottajia. Tätä ei voitu hyväksyä, sillä tuottajayrityksen osalta ei ollut riittäviä takeita siitä, että vientimyynti yhteisöön etuyhteydettömien kauppiaiden välityksellä voitaisiin todella tunnistaa. Niiden viejien osalta, joilla ei ole omaa lohentuotantoa, ei voitu määrittää normaaliarvoa, joten näille yrityksille ei voitu määrittää tullia.

(9) Valittu otos kattoi perusasetuksen 17 artiklan mukaisesti suurimman mahdollisen edustavan vientimäärän, jota voidaan kohtuudella tutkia käytettävissä olevassa ajassa. Lopulliseen otokseen valitut vientiä harjoittavat tuottajat kattoivat lähes 60 prosenttia tarkasteltavana olevan tuotteen yhteisöön suuntautuvan viennin ilmoitetusta määrästä.

(10) Jotta komissio pystyisi tuojien osalta päättämään, onko otanta tarpeen, vireillepanoa koskevan ilmoituksen 5 kohdan a alakohdan ii alakohdassa pyydettiin yhteisön tuojia toimittamaan kyseisessä kohdassa täsmennetyt tiedot. Ainoastaan neljä yhteisön tuojaa vastasi otantalomakkeeseen. Koska yhteistyössä toimineiden tuojien lukumäärä oli näin pieni, otantaa ei tässä tapauksessa tarvittu.

(11) Komissio hankki ja tarkisti kaikki polkumyynnin määrittämisen kannalta tarpeellisina pitämänsä tiedot. Tätä varten komissio kehotti kaikkia osapuolia, joita asian tiedettiin koskevan, ja kaikkia muita osapuolia, jotka olivat ilmoittautuneet vireillepanoa koskevassa ilmoituksessa asetetussa määräajassa, toimimaan yhteistyössä tässä menettelyssä ja täyttämään siihen liittyvät kyselylomakkeet. Tältä osin 267 Norjan tuottajaa ja viejää, yhteisön lohentuottajien edustajat sekä Irlannin ja Skotlannin hallitukset toimivat yhteistyössä komission kanssa ja ilmaisivat näkemyksensä. Lisäksi neljä tuojaa ja kuusi otokseen valittua Norjan vientiä harjoittavaa tuottajaa toimitti asetetuissa määräajoissa täysimittaiset vastaukset kyselylomakkeeseen.

(12) Komissio teki tarkastuskäyntejä seuraavien yritysten toimitiloihin:

a) *Tuojat/jalostajat/käyttäjät*

— Laschinger GmbH, Bischofsmais, Saksa

— Gottfried Friedrichs KG (GmbH & Co.), Hampuri, Saksa

— Rodé Vis B.V., Urk, Alankomaat

— Hätälä Oy, Oulu, Suomi.

b) *Norjan vientiä harjoittavat tuottajat (ryhmätaso)*

— Marine Harvest AS, Bergen, Norja

— Hallvard Leroy AS, Bergen, Norja.

(13) Kaksi suurinta Norjan vientiä harjoittavaa tuottajaa eli Marine Harvest AS ja Hallvard Leroy AS vastaavat yli 44 prosentista yhteistyössä toimineiden Norjan tuottajien ilmoittamaa kokonaistuotantoa ja 45 prosentista Norjan vientiä yhteisöön.

(14) Neljän muun otokseen valitun yrityksen toimittamat tiedot analysoitiin tarkoin, ja todettiin, että niiden tuotantokustannukset ja vientihinnat olivat yleisesti samansuuntaiset kuin yrityksissä, joihin oli tehty tarkastuskäynti.

(15) Mahdollisuus tulla kuulluiksi myönnettiin kaikille asianomaisille osapuolille, jotka olivat sitä pyytäneet ja osoittaneet, että niiden kuulemiseen oli olemassa erityisiä syitä.

5. **Tutkimusajanjakso**

(16) Polkumyyntitutkimus käsitti 1 päivän tammikuuta 2006 ja 31 päivän joulukuuta 2006 välisen ajanjakson, jäljempänä 'tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso'.

B. **TARKASTELTAVANA OLEVA TUOTE JA SAMANKALTAINEN TUOTE**

1. **Tarkasteltavana oleva tuote**

(17) Tarkasteltavana oleva tuote on sama kuin alkuperäisessä tutkimuksessa eli Norjasta peräisin oleva viljelty lohi (muu kuin luonnonlohi), joka voi olla fileinä, tuore, jäähdytetty tai jäädytetty, jäljempänä 'tarkasteltavana oleva tuote'. Määritelmään eivät sisälly muut samankaltaiset viljellyt kalastustuotteet, kuten isotaimenet ja biomassa (elävät lohet), eivätkä luonnonlohet ja savustetun lohen kaltaiset jatkojalosteet.

(18) Tuote luokitellaan tällä hetkellä CN-koodeihin ex 0302 12 00, ex 0303 11 00, ex 0303 19 00, ex 0303 22 00, ex 0304 19 13 ja ex 0304 29 13 tuotteen esittämismuodosta riippuen (tuore tai jäähdytetty kala, tuoreet tai jäähdytetyt fileet, jäädytetty kala ja jäädytetyt fileet).

2. **Samankaltainen tuote**

(19) Kuten alkuperäisessä tutkimuksessa todettiin ja tässä tutkimuksessa vahvistui, tarkasteltavana oleva tuote ja Norjan kotimaan markkinoilla valmistettu ja myytävä tuote todettiin fyysisiltä ominaisuuksiltaan ja käyttötarkoitukseltaan samanlaisiksi. Tämän vuoksi niitä pidettiin perusasetuksen 1 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuina samankaltaisina tuotteina. Koska tässä tarkastelussa käsiteltiin vain polkumyyntiä, päätelmiä ei tehty yhteisön tuotannonalan valmistamasta ja yhteisön kotimarkkinoilla myymästä tuotteesta.

C. **POLKUMYYNTI**

1. **Yleistä**

(20) Norjalaiset viljellyn lohen tuottajat myivät tarkasteltavana olevaa tuotetta yhteisöön joko suoraan taikka etuyhteydessä olevien tai etuyhteydettömien kauppiaiden välityksellä. Tuottajan vientihinnan laskemiseen käytettiin ainoastaan myyntiä, jonka voitiin todeta suuntautuvan yhteisön markkinoille ja joka tapahtui joko suoraan tai etuyhteydessä olevien Norjaan asettautuneiden yritysten välityksellä.

2. **Normaaliarvo**

(21) Normaaliarvon määrittämiseksi komissio tutki ensin, oliko kunkin otokseen valitun vientiä harjoittavan tuottajan viljellyn lohen kokonaismyynti kotimarkkinoilla edustavaa verrattuna sen yhteisöön suuntautuneeseen kokonaisvientiin. Perusasetuksen 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti yrityksen kotimarkkinamyynnin katsottiin olevan edustavaa, jos kunkin vientiä harjoittavan tuottajan kotimarkkinamyynnin kokonaismäärä oli vähintään 5 prosenttia sen yhteisöön suuntautuneen viennin kokonaismäärästä.

(22) Jotta voitiin selvittää, oliko kotimaan myynti edustavaa, tarkastelusta suljettiin pois myynti etuyhteydettömille Norjassa sijaitseville kauppiaille, joilla oli tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla vientilupa, koska tällaisen myynnin lopullista määränpäätä ei voitu varmuudella selvittää. Tutkimus osoittikin, että tällainen myynti oli valtaosaltaan suunnattu kolmansien maiden markkinoille eikä siis kotimaiseen kulutukseen.

(23) Komissio yksilöi tämän jälkeen ne kotimarkkinoiden kokonaismyynniltään edustavien yritysten kotimarkkinoillaan myymät tuotetyypit, jotka ovat samanlaisia kuin yhteisöön vietäväksi myytävät tyypit tai suoraan verrattavissa niihin.

(24) Tietyn tuotetyypin kotimarkkinamyyntiä pidettiin riittävän edustavana, jos sen myynti kotimarkkinoiden riippumattomille asiakkaille tutkimusajanjakson aikana oli vähintään 5 prosenttia yhteisöön vietäväksi myydyn vastaavan tuotelajin kokonaismäärästä.

(25) Lisäksi tutkittiin, voitiinko kunkin sellaisen tuotelajin, jota myytiin kotimarkkinoilla edustavia määriä, kotimarkkinamyynnin katsoa tapahtuneen perusasetuksen 2 artiklan 4 kohdan mukaisessa tavanomaisessa kaupankäynnissä, määrittämällä, kuinka suuri osuus kyseisen tuotelajin kaikesta riippumattomille asiakkaille suuntautuneesta myynnistä oli kannattavaa. Tätä varten määritettiin seuraavasti, kuinka suuri osuus kunkin vietyjä tuotelajeja vastaavan lajin myynnistä kotimarkkinoiden riippumattomille asiakkaille oli kannattavaa tutkimusajanjaksona:

(26) Jos vähintään määritettyjä tuotantokustannuksia vastaavilla nettomyyntihinnoilla tapahtuneen myynnin osuus oli yli 80 prosenttia tietyn tuotelajin kokonaismyynnistä ja jos kyseisen tuotelajin painotettu keskimääräinen myyntihinta oli vähintään tuotantokustannusten tasoinen, normaaliarvon perustana käytettiin tosiasiallisia kotimarkkinahintoja. Tämä hinta laskettiin määrittämällä kyseisen tuotelajin kaiken kotimarkkinamyynnin hintojen painotettu keskiarvo tarkastelua koskevana tutkimusajanjaksona riippumatta siitä, oliko myynti ollut kannattavaa.

(27) Jos tuotelajin kokonaismyyntimäärästä enintään 80 prosenttia oli kannattavaa tai jos kyseisen tuotelajin painotettu keskihinta oli tuotantokustannuksia alempi, normaaliarvon perustana käytettiin tosiasiallista kotimarkkinahintaa, joka laskettiin määrittämällä yksinomaan kyseisen tuotelajin kannattavan myynnin painotettu keskiarvo edellyttäen, että kannattavan myynnin osuus tuotelajin kokonaismyyntimäärästä oli vähintään 10 prosenttia.

(28) Tapauksissa, joissa jonkin tuotelajin kannattavan myynnin määrä oli alle 10 prosenttia sen kokonaismyynnin määrästä, kyseisen lajin myyntiä pidettiin riittämättömänä, eikä kotimarkkinahinnan katsottu soveltuvan normaaliarvon määrittämisen perustaksi.

(29) Kun vientiä harjoittavan tuottajan myymän tietyn tuotelajin kotimarkkinahintoja ei voitu käyttää normaaliarvon määrittämiseen, oli sovellettava toista menetelmää.

(30) Ensiksi selvitettiin, voitaisiinko normaaliarvo määrittää perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan mukaisesti Norjan muiden tuottajien kotimarkkinahintojen perusteella. Koska tässä tapauksessa muiden tuottajien kotimarkkinahinnoista ei ollut käytettävissä luotettavampia tietoja, käytettiin perusasetuksen 2 artiklan 3 kohdan mukaisesti laskennallista normaaliarvoa.

(31) Siksi komissio määritti laskennallisen normaaliarvon perusasetuksen 2 artiklan 3 kohdan mukaisesti seuraavassa esitetyllä tavalla. Laskennalliset normaaliarvot määritettiin lisäämällä kohtuullinen osuus myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksista sekä kohtuullinen voittomarginaali kunkin vientiä harjoittavan tuottajan vientiin myytyjen tuotelajien tuotantokustannuksiin, jotka oikaistiin tarvittaessa.

(32) Kaikissa tapauksissa myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset sekä voitto määritettiin perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdassa esitettyjen menetelmien mukaisesti. Tätä varten komissio tutki, olivatko tiedot kullekin vientiä harjoittavalle tuottajalle kotimarkkinoilla aiheutuneista myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksista sekä sen kotimarkkinoilla saamasta voitosta luotettavia.

(33) Yhdelläkään kyseisistä kuudesta vientiä harjoittavasta tuottajasta, joiden osalta normaaliarvo oli laskettava, ei ollut edustavaa kotimarkkinamyyntiä. Siksi 2 artiklan 6 kohdan johdantokappaleessa kuvattua menetelmää ei voitu käyttää. Perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan a alakohtaa ei voitu soveltaa, sillä yhdelläkään kyseisistä vientiä harjoittavista tuottajista ei ollut edustavaa kotimarkkinamyyntiä. Myöskään 2 artiklan 6 kohdan b alakohta ei soveltunut, sillä saman yleisen ryhmän tuotteiden myyntiä kotimarkkinoilla ei todettu tapahtuneen tavanomaisessa kaupankäynnissä. Myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset ja voitto määritettiin näin ollen perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan c alakohdan mukaisesti eli muulla hyväksyttävällä menetelmällä. Koska muita luettavampia tietoja ei ollut saatavilla, katsottiin näiltä osin, että 30 prosentin voittomarginaali ja 3 prosentin myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset olisivat kohtuulliset, kun otetaan huomioon kuuden vientiä harjoittavan tuottajan ilmoittamat niiden omaa kotimarkkinamyyntiä koskevat luvut tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla.

(34) Norjalaiset vientiä harjoittavat tuottajat asettivat 30 prosentin voittomarginaalin käytön kyseenalaiseksi ja katsoivat, että se ei vastaa mitään todellisia lukuja, jotka kuvastavat kalanviljelyalan tavanomaisia marginaaleja. Asiakirja-aineistossa ei kuitenkaan ollut mitään osoitusta siitä, että edellä kuvatulla tavalla määritetty voitto ylittäisi tavanomaisesti muilla vientiä harjoittavilla tuottajilla toteutuneen voiton samaan yleiseen luokkaan kuuluvien tuotteiden myynnissä alkuperämaan kotimarkkinoilla tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikana. Kuten edellä mainittiin, käytetty voittomarginaali perustui nimenomaan todellisiin tarkistettuihin lukuihin. Väite oli sen vuoksi hylättävä.

3. **Vientihinta**

(35) Kaikissa niissä tapauksissa, joissa tarkasteltavana olevaa tuotetta oli viety yhteisöön riippumattomille asiakkaille, vientihinta määritettiin perusasetuksen 2 artiklan 8 kohdan mukaisesti eli tosiasiallisesti maksettujen tai maksettavien vientihintojen perusteella.

(36) Jos vienti tapahtui etuyhteydessä olevien kauppiaiden välityksellä, vientihinta määritettiin perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdan mukaisesti sen hinnan perusteella, jolla maahantuodut tuotteet jälleenmyytiin ensimmäisen kerran riippumattomalle ostajalle ja jota oikaistiin asianmukaisesti kaikkien tuonnin ja jälleenmyynnin välillä aiheutuneiden kustannusten sekä kohtuullisten myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten ja kohtuullisen voiton huomioon ottamiseksi. Tältä osin käytettiin etuyhteydessä olevan tuojan omia myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia. Saatavilla olevien tietojen pohjalta ja koska mitään muita luotettavampia tietoja ei ollut saatavilla, määritettiin, että 2 prosentin voitto oli kauppiaille kohtuullinen tällä toimialalla.

(37) Kuten johdanto-osan 22 kappaleessa todettiin, viedyn tuotteen lopullista määränpäätä ei voida varmuudella määrittää, kun myynti tapahtuu etuyhteydettömien kauppiaiden välityksellä. Tämän vuoksi ei ollut mahdollista selvittää, tapahtuiko jokin tietty myynti yhteisön vaiko jonkin muun kolmannen maan asiakkaalle, joten myynti etuyhteydettömille kauppiaille jätettiin tarkastelun ulkopuolelle. Yhteisön tuotannonala ei hyväksynyt tätä lähestymistapaa, vaan katsoi, että tällainen myynti olisi tutkittava, sillä sen mukaan lohta myytiin etuyhteydettömien kauppiaiden välityksellä yhteisöön hintoihin, jotka alittivat vähimmäistuontihinnan.

(38) Tässä yhteydessä muistutetaan, että vientihintaa määritettäessä olisi perusasetuksen 2 artiklan 8 kohdan mukaisesti otettava huomioon myynti ensimmäiselle riippumattomalle asiakkaalle ja että jälleenmyyntihinnat ensimmäisiltä riippumattomilta asiakkailta ovat tämän vuoksi polkumyyntiä määritettäessä merkityksettömiä. Väite oli sen vuoksi hylättävä.

4. **Vertailu**

(39) Normaaliarvoa ja vientihintoja verrattiin noudettuna lähettäjältä -tasolla.

(40) Jotta normaaliarvon ja vientihinnan vertailu olisi tasapuolinen, hintoihin ja niiden vertailukelpoisuuteen vaikuttavat erot otettiin asianmukaisesti huomioon tekemällä oikaisuja perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan mukaisesti. Asianmukaisia oikaisuja tehtiin kaikissa tapauksissa, joissa niitä pidettiin kohtuullisina ja paikkansa pitävinä ja joissa niistä esitettiin todennettu näyttö. Tämän perusteella tehtiin oikaisut alennusten, hyvitysten, kuljetusten, vakuutusten, käsittelyn, lastauksen, liitännäis- ja pakkauskustannusten sekä luottokustannusten ja tuontitullien erojen mukaisesti.

5. **Polkumyynti**

5.1 *Otokseen valitut yritykset*

(41) Otokseen valituille vientiä harjoittaville tuottajille laskettiin yksilöllinen polkumyyntimarginaali. Kunkin yhteisöön viedyn tarkasteltavana olevan tuotteen tuotelajin normaaliarvon painotettua keskiarvoa verrattiin näiden yritysten osalta tarkasteltavana olevan tuotteen vastaavan tuotelajin vientihinnan painotettuun keskiarvoon, kuten perusasetuksen 2 artiklan 11 kohdassa säädetään.

5.2 *Otokseen kuulumattomat yritykset*

(42) Otokseen kuulumattomien yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien vientihintojen todettiin valtaosin vastanneen otokseen kuuluneiden viejien hintoja. Koska tiedossa ei ollut mitään, mikä olisi osoittanut päinvastaista, otannan tulosten katsottiin edustavan kaikkia muitakin viejiä.

5.3 *Yhteistyöstä kieltäytyneet yritykset*

(43) Koska yhteistyön taso oli korkea, lähes 100 prosenttia, pääteltiin, että otokseen valituille yhteistyössä toimineille vientiä harjoittaville tuottajille määritetyt polkumyyntimarginaalit olivat Norjan kannalta edustavia.

5.4 *Polkumyyntimarginaalit*

(44) Edellä esitetyn perusteella polkumyyntimarginaalit ovat prosentteina CIF-nettohinnasta vapaasti yhteisön rajalla tullaamattomana ilmaistuna seuraavat:

Marine Harvest AS	– 20,3 %
Norway Royal Salmon AS	– 5,9 %
Hallvard Leroy AS	– 13,0 %
Mainstream Norway AS	– 0,8 %
Norwell AS	– 0,8 %
Polar Quality AS	– 2,7 %

(45) Kaikkien kuuden viejäyrityksen painotettu keskimääräinen polkumyyntimarginaali on – 16,1 prosenttia.

D. **POLKUMYYNNIN TOISTUMISEN TODENNÄKÖISYYS**

1. **Yleistä**

(46) Koska tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla todettu polkumyynti ylitti vähimmäistason, tutkittiin perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdan mukaisesti lisäksi, onko polkumyynnin toistuminen todennäköistä, jos toimenpiteiden annetaan raueta, eli selvitettiin, ovatko tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson olosuhteet luonteeltaan pysyviä. Tässä yhteydessä tarkasteltiin erityisesti seuraavia neljää seikkaa: i) normaaliarvon kehittyminen, ii) vientimäärien ja -hintojen kehitys viennissä yhteisöön ja muihin kolmansiin maihin, iii) Norjan tuotantomäärät ja -kapasiteetti ja iv) Norjan tuotannonalan tilanne.

2. **Normaaliarvon kehitys**

(47) Vientimyynnin valtaosasta (eli 99 prosentista) normaaliarvo laskettiin perusasetuksen 2 artiklan 3 kohdan mukaisesti kyseisten vientiä harjoittavien tuottajien valmistuskustannusten pohjalta lisäämällä niihin myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset sekä voitto. Tämän vuoksi katsottiin sopivaksi tarkastella Norjan tuotantokustannusten todennäköistä kehitystä kotimarkkinahintojen sijaan, jotta voidaan määrittää normaaliarvon todennäköinen kehitys.

(48) Tutkimus osoitti, että Norjan vientiä harjoittavien tuottajien kustannusrakenne oli pysynyt vakaana koko tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson ajan. Tutkittujen yritysten yksikkökohtaiset tuotantokustannukset olivat tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikana itse asiassa 20–25 prosenttia vähimmäistuontihintaa alhaisemmat.

(49) Kustannusten todennäköisen kehityksen osalta tarkasteltiin useita yksikkökustannusten tasoon vaikuttavia tekijöitä, kuten rehukustannuksia, smolttien kustannuksia, Norjan lohentuotantoalan yhdentymisprosessin vaikutusta sekä uuden entistä kustannustehokkaamman teknologian lisääntyvää käyttöä.

(50) Katsottiin, että rehukustannukset, jotka vastaavat 50–60 prosentista kokonaiskustannuksia, ovat luotettava kokonaiskustannusten kehityksen indikaattori. Tämän vahvistavat myös toimialaan erikoistuneet asiantuntijat. Tietyt asianomaiset osapuolet väittivät, että kokonaiskustannukset olisivat nousseet tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson jälkeen ja että ne todennäköisesti nousisivat edelleen, vähintään 30 prosenttia vuoden 2008 loppuun mennessä verrattuna tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson alkuun, ja että tämä johtuisi pääosin esitetystä rehun hinnan noususta. Ne katsoivat lisäksi, että yhdistettäessä kasvava normaaliarvo laskeviin vientihintoihin saataisiin tuloksena polkumyynnin toistuminen.

(51) Asianomaiset osapuolet eivät toimittaneet mitään erityistä näyttöä esittämänsä rehukustannusten ennakoidun 30 prosentin kasvun tueksi. Mahdollisen kustannuskehityksen tarkastelu ei myöskään vahvistanut näitä väitteitä. Näiden asianomaisten osapuolten esittämän vastaisesti tutkimuksessa ilmeni, että Norjan vientiä harjoittavien tuottajien todennetut rehukustannukset ovat pysyneet lähestulkoon vakaina koko tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson ja vuoden 2007 kolmen ensimmäisen neljänneksen ajan. Näin ollen johdanto-osan 54 kappaleessa olevasta taulukosta 1 käy ilmi ainoastaan vähäinen rehukustannusten nousu vuosina 2006–2007. Tutkimuksessa kävi lisäksi ilmi, että rehun hinnannousu kytkeytyy lähinnä tiettyjen rehun ainesosien (raaka-aineiden), kuten kalaöljyn ja kalajauhojen, hinnannousuun. Olisi pantava merkille, että kalaöljy ja kalajauhot voidaan tietyssä määrin korvata kalanrehun koostumuksessa edullisemmilla raaka-aineilla, kuten kasviöljyillä ja -jauhoilla. Tämän vuoksi rehuntuottajat muuttaisivat yleensä kalanrehun koostumusta, jotta kokonaisrehukustannukset pysyisivät mahdollisimman alhaisina. Vaikka tiettyjen rehun ainesosien kustannukset nousisivat, ei tämän vuoksi siis ole odotettavissa, että nousulla olisi välitön ja lineaarinen vaikutus kokonaisrehukustannuksiin, eli mahdollinen nousu tapahtuisi huomattavasti hitaammin. Olisi myös pantava merkille, että muut jäljempänä johdanto-osan 52 sekä 55–63 kappaleessa kuvattavat kustannustekijät ovat todennäköisesti laskussa ja niillä on näin ollen rehukustannusten mahdollista nousua kompensoiva vaikutus.

(52) Smolttien hinnat edustavat noin 15:tä prosenttia viljelyn kokonaiskustannuksista, ja niiden osalta tutkimuksessa kävi ilmi, että hinnat ovat laskeneet jäljempänä taulukossa 1 osoitetulla tavalla. Vaikka smolttien kustannusten kehityksen tarkka ennakointi on vaikeaa, taulukossa 1 esitetty johdonmukaisesti laskeva kehityssuunta katsottiin luotettavaksi indikaattoriksi, jonka avulla voidaan kohtuudella päätellä, että samanlaiset suuntaukset jatkuvat vastaisuudessakin. Tutkimuksessa ei kuitenkaan ilmennyt eikä yksikään asianomainen osapuoli esittänytkään, että smolttien kustannuskehitys muuttuisi huomattavasti tulevaisuudessa.

(53) Koska smoltti- ja rehukustannukset vastaavat yhdessä vähintään 65 prosentista kokonaiskustannuksia ja koska kalaöljy ja kalajauhot ovat tietyssä määrin korvattavissa muilla, kustannuksiltaan alhaisemmilla raaka-aineilla kalanrehun koostumuksessa (ks. johdanto-osan 51 kappale), pääteltiin, että kokonaiskustannukset eivät todennäköisesti kasvaisi huomattavasti lähitulevaisuudessa.

(54) Taulukko 1: Rehun ja smolttien kustannusten kehitys, Norjan kruunua (lohikiloa kohden, perattuina, päineen) (lähde: Kontali Analyse AS [1] (2008))

Norja	2003	2004	2005	2006	2007 E
Rehu	10,36	9,41	8,90	10,08	10,65
Smoltit	2,10	2,00	1,94	1,72	1,70

(55) Yhteisön tuotannonala vastusti edellä esitettyjä tuloksia sen jälkeen kun niistä oli ilmoitettu, ja esitti, että rehukustannukset olisi pitänyt jaotella sukupolvittain, koska jonkin tietyn vuoden kustannukset eivät vaikuta senvuotiseen satoon vaan tulevien satojen kustannuksiin. Muutoin rehukustannusten kehitystä koskevat tulokset eivät kuvastaisi todellista tilannetta asianmukaisesti. Tämä oli hylättävä, koska analyysissa käytettiin todellisia todennettuja rehukustannuksia, jotka oli aggregoitu sukupolvittain.

(56) Yhteisön tuotannonala vastusti myös päätelmiä, joiden mukaan tiettyjen rehun ainesosien korkeampia hintoja voitaisiin kompensoida korvaamalla niitä muilla ainesosilla. Näiltä osin väitettiin, että muiden rehun ainesosien hinnannousun sekä toisaalta tällaisella korvaamisella lohen laatuun olevan kielteisen vaikutuksen vuoksi korvaamisen kompensoiva vaikutus olisi vähäinen. Muiden rehun ainesosien kustannusten nousun tueksi ei ollut riittävää näyttöä, ja väite oli tämän vuoksi hylättävä. On myönnettävä, että tiettyjen rehun ainesosien korvausmahdollisuudet ovat rajalliset. Kuten kuitenkin johdanto-osan 51 kappaleessa mainittiin, korvaaminen on silti jossakin määrin mahdollista. Tältä pohjalta päätellään, että rehukustannusten mahdollinen tuleva nousu ei todennäköisesti kuitenkaan ole samaa luokkaa kuin kalaöljyn ja kalajauhon kustannusten nousu. Yhteisön tuotannonala ei esittänyt mitään näyttöä, joka olisi voinut kumota nämä päätelmät.

(57) Toinen tuotantokustannusten vakiintumiseen vaikuttava tekijä on alan yhdentymisprosessi. On huomattava, että vuodesta 2000 vuoteen 2006 Norjassa niiden yritysten lukumäärä, jotka tuottavat 80 prosenttia atlantinlohesta, on supistunut 55:stä 31:een. Vaikka Norjan kalanviljelyalaa voidaan yhä pitää pirstoutuneena, yhdentymisprosessi vaikuttaa myönteisesti tuotantokustannuksiin otokseen valittujen Norjan tärkeimpien tuottajien lisäksi myös koko toimialan osalta, minkä erikoistuneet toimialan asiantuntijat vahvistivat. Uusi synergia, tuotantotoiminnan yhdentyminen ja mittakaavaedut ovat tarjonneet tuottajille mahdollisuuden hallita yksikköpohjaista kustannuspainetta, vaikka tuotantomäärät ovat merkittävästi kasvaneet.

(58) Yhdentymissuuntauksen odotetaan jatkuvan tulevaisuudessa, mikä erittäin todennäköisesti vaikuttaa mittakaavaetujen kautta edelleen myönteisesti kustannuksiin.

[1] Kontali Analyse AS on lähinnä vesiviljelyä ja kalantuotantoalaa koskevien tilastojen toimittaja (www.kontali.no).

(59) Uuden teknologian ja laitteistojen käyttöönotto kalanviljelytoiminnassa on lisäksi tukenut kustannusten kasvun hallintaa yksikkökohtaisesti, vaikka tuotantomäärät ovat kasvaneet (ks. johdanto-osan 64 kappaleesta alkaen).

(60) Kun näistä tiedoista oli ilmoitettu, yhteisön tuotannonala asetti kyseenalaiseksi sen, että tuotantokustannukset olisivat supistuneet, ja katsoi, että yhdentyminen ei aina välttämättä ole kustannuksia vähentävä tekijä. Näin ollen se katsoi, että Norjan tilastojen mukaan Norjan pienet ja keskisuuret yritykset olisivat tehokkaampia kuin suuret ryhmittymät. Se katsoi lisäksi, että kustannusten pienentämistä koskeva päätelmä olisi ristiriidassa johdanto-osan 92 kappaleen tulosten kanssa, jotka koskevat taudin puhkeamisen mahdollisia seurauksia ja tulevaisuudessa odotettavaa pienempää tuottoa smolttia kohden; kumpikin näistä tekijöistä vaikuttaisi kustannuksia nostavasti.

(61) Ensinnäkin huomautetaan, että johdanto-osan 92 kappaleessa ei viitata taudin puhkeamisen seurauksiin, vaan tavanomaiseen kuolleisuuteen, joka luonnostaan liittyy lohentuotantoon ja jolla ei ole sinänsä minkäänlaista kustannusvaikutusta. Kyseisessä kappaleessa mainittu odotettu pienempi tuotto smolttia kohden ei myöskään johdu mistään poikkeustilanteesta eikä sitä pidetä merkittävänä, joten sillä ei ole olennaista vaikutusta kokonaiskustannuksiin. Johdanto-osan 92 kappaleessa pyritään ainoastaan osoittamaan, että tuotantomäärän lisääminen ei ole välittömässä suhteessa smolttien tuotannon lisäämiseen, sillä myös muut tekijät vaikuttavat sadon määrään, mitä yhteisön tuotannonalakaan ei asettanut kyseenalaiseksi.

(62) Mitä tulee yhdentymisprosessin kustannuksia pienentävään vaikutukseen, yhteisön tuotannonala ei esittänyt mitään näyttöä vastaväitteensä tueksi. Näin ollen yhteisön tuotannonalan väitteet tältä osin oli hylättävä.

(63) Edellä esitetyn pohjalta katsotaan päätelmänä, että normaaliarvo ei todennäköisesti lähitulevaisuudessa kasva merkittävästi. Erityisesti parhaillaan käynnissä olevan yhdentymisprosessin ansiosta voidaan pikemminkin saavuttaa uusia kustannussäästöjä, vaikka rehunhinnat ovat noususuunnassa (ks. johdanto-osan 51 kappale). Tämän vuoksi valmistuskustannuksiin pohjautuvaa laskennallisesti määritettyä normaaliarvoa pidetään luonteeltaan pysyvänä.

3. **Vientihintojen ja tuotantomäärien kehitys Norjassa**

3.1 *Tuotannon määrän kehitys Norjassa ja vienti EU:hun*

(64) Kuten jäljempänä johdanto-osan 65 kappaleessa olevassa taulukossa 2 osoitetaan, Norjan lohentuotanto on kasvanut tasaisesti kolmena viime vuonna ja erityisesti vuonna 2007, mikä johtuu pääosin suotuisista biologisista olosuhteista verrattuna vuoden 2006 heikkoon tuotantoon. Kuten johdanto-osan 66 kappaleessa olevassa taulukossa 3 osoitetaan yhteisön arvioidun kokonaiskulutuksen osalta, myös tarkasteltavana olevan tuotteen yhteisön markkinat ovat kuitenkin merkittävästi kasvaneet, +9,40 prosenttia vuosina 2006–2007, ja aikaisemman kehityssuuntauksen perusteella kasvu jatkunee. Jäljempänä taulukossa 3 esitetty kulutuksen kehitys sisältää kaiken kolmansien maiden tuonnin sekä yhteisön tuotannonalan myynnin yhteisön markkinoilla.

(65) Taulukko 2: Lohen kokonaistuotanto, tonnia, kokonaisen kalan vastinarvona (WFE) ilmaistuna vuosina 2003–2007 (lähde: Kontali Analysis: Monthly Salmon Report January N:o 01/2008)

Norja	2003	2004	2005	2006	2007
	508 400	537 000	572 300	598 500	723 200
Vuosimuutos		5,63 %	6,57 %	4,58 %	20,80 %

(66) Taulukko 3: Atlantinlohen kulutuksen kehitys yhteisössä vuosina 2004–2007 (tarjonta kaikista lähteistä, yhteisön tuotannonala mukaan luettuna) (lähde: Kontali Analysis: Monthly Salmon Report January N:o 01/2008)

Vuosi	2003	2004	2005	2006	2007
	579 200	603 100	634 600	651 000	712 200
Vuosimuutos		3,94 %	5,22 %	2,58 %	9,40 %

(67) Julkisten tilastojen (Kontali Analysis) mukaan Norjan lohen arvioitu markkinaosuus yhteisössä vuonna 2007 saavutti 71 prosentin tason, mitä voidaan verrata 69 prosenttiin vuonna 2006. Tämä johtui kuitenkin erityisesti Chilestä peräisin olevan tuonnin supistumisesta; Chilen tuotanto supistui 3–5 prosenttia (eri lähteiden mukaan) vuosina 2006–2007 tautiepidemian vuoksi, minkä otaksutaan vaikuttavan tuotantotasoihin pysyvästi vähintäänkin vuonna 2008 ja sitä seuraavina vuosina.

(68) Edellä esitetyn perusteella pääteltiin, että kasvavat yhteisön markkinat pystyvät ottamaan vastaan suuren osan Norjan tuotantomääristä siten, että Norjan tuotanto ei välttämättä valtaa huomattavia markkinaosuuksia yhteisön tuotannonalalta. Kuten lisäksi jäljempänä johdanto-osan 78 ja sitä seuraavissa kappaleissa kuvataan, osa Norjan tuotantomäärästä viedään todennäköisesti yhä useammin muiden kolmansien maiden markkinoille, joilla on todettu merkittävää kasvua. Lisäksi Chilen tuotteiden supistuva läsnäolo yhteisön markkinoilla pienentää erittäin todennäköisesti osaltaan yhteisön markkinoille kohdistuvan viennin ylitarjonnan riskejä.

(69) Yhteisön tuotannonala väitti näistä tiedoista ilmoittamisen jälkeen, että Chilen tilanteella ei ollut merkittävää vaikutusta yhteisön markkinoihin, sillä Chilen lohta viedään pääosin Yhdysvaltojen markkinoille, jolloin yhteisön markkinoiden tarjontatilanne määräytyi olennaisilta osin Norjan viennillä. Yhteisön tuotannonala katsoi lisäksi, että Norjan markkinaosuus yhteisössä kasvoi vielä 2 prosenttiyksikköä lisää, kun taas tuonti Chilestä yhteisöön olisi kasvanut 5 prosenttia vuoden 2008 alussa.

(70) Olisi huomattava, että yhteisön tuotannonalan toimittamat tiedot koskivat ainoastaan 2–3 kuukautta vuodelta 2008, joten mitään merkittäviä päätelmiä ei voitu tehdä niiden pohjalta. Tällaisia markkinamuutoksia on tarkasteltava pidemmällä aikavälillä. Toiseksi Chilen tautitilanne vaikuttanee maailmanlaajuiseen tarjontaan, mikä voikin sen vuoksi supistua, jolloin Norjan lisätuotantomäärät voivat ohjautua muualle.

(71) Mitä tulee yhteisöön suuntautuvan tuonnin hintoihin, tietyt asianomaiset osapuolet esittivät, että hinnat olivat laskeneet merkittävästi tarkastelua koskevasta tutkimusajanjaksosta ja ne saavuttaisivat vuonna 2008 tason 2,85 euroa/kg, joka yhdistettynä esitettyyn tuotantokustannusten ja näin ollen myös normaaliarvon kasvuun, johtaisi polkumyyntiin. Tämä hinta arvioitiin Oslon markkinoilla vuonna 2007 ilmoitetun keskimääräisen läpileikkaushinnan pohjalta, eli arvosta 3,13 euroa/kg, vähentämällä siitä arvioitu keskimääräinen hinnanlasku, eli 0,06–0,28 euroa/kg.

(72) Mitä tulee normaaliarvon kehitykseen, jota on selvitetty edellä johdanto-osan 47 ja sitä seuraavissa kappaleissa, asianomaisten osapuolten esittämät väitteet on tässä kysymyksessä hylättävä.

(73) Mitä tulee yhteisöön suuntautuvan viennin hintoihin, julkisesti saatavilla olevat tilastot osoittavat, että edellä mainittujen asianomaisten osapuolten väitteet eivät saa vahvistusta jäljempänä kuviossa 1 esitetystä äskettäisestä vientihintojen kehityksestä:

(74) Kuvio 1: Hintojen kehitys (FCA Oslo euroa/kg, tuore ensiluokkainen lohi – lähde: Fish Pool) vuonna 2006, 2007 ja vuoden 2008 alussa.

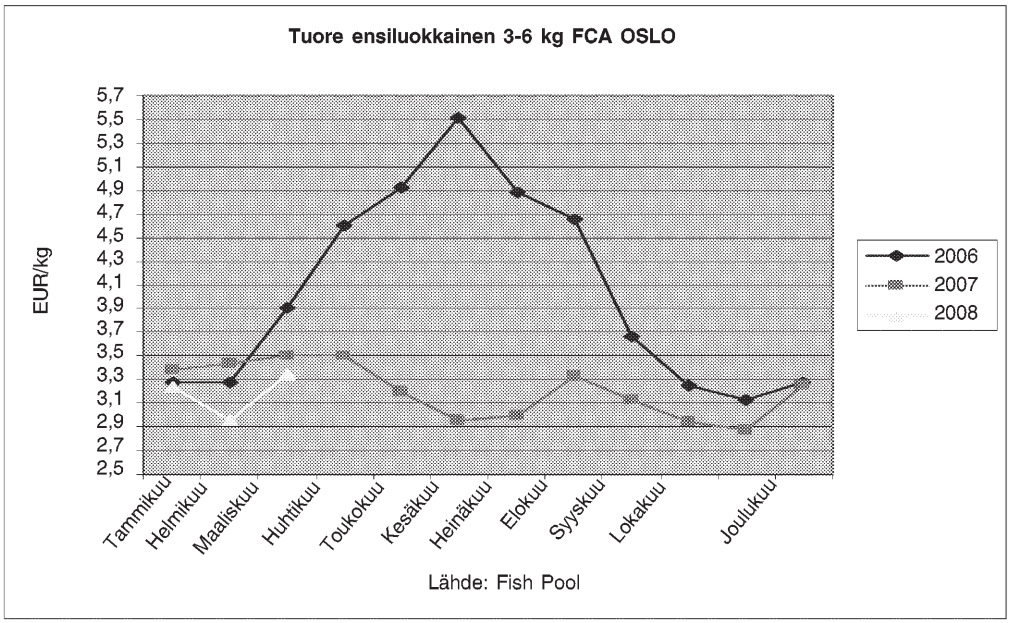

(75) Edellä esitetystä seuraa, että yhteisöön tuonnin hinnat olivat vuonna 2007 todellakin selvästi alhaisemmat kuin suuren osan tarkastelua koskevaa tutkimusajanjaksoa, eli ne vaihtelivat välillä 2,88–3,51 euroa/kg. Tutkimuksessa kuitenkin todettiin, että tällaiset hinnat olivat yhä selvästi todettuja tuotantokustannuksia korkeammat ja tämän vuoksi myös normaaliarvon yläpuolella, joten tuonnin ei voitu katsoa tapahtuneen polkumyyntitasolla. Vuoden 2008 kolmelta ensimmäiseltä kuukaudelta saatavilla olevien tietojen mukaan voitiin lisäksi todeta, että hinnat vaihtelivat tuolloin välillä 2,96–3,35 euroa/kg, eli yhä todettuja tuotantokustannuksia korkeammalla tasolla. Tämän vuoksi ei ole kovin todennäköistä, että tuonti tapahtuisi polkumyyntitasolla, kun otetaan huomioon, että normaaliarvo on pysynyt vakaana, kuten edellä johdanto-osan 47 ja sitä seuraavissa kappaleissa päätelttiin. Tutkimus on osoittanut, että hintoihin vaikuttaa edelleen markkinoiden kysyntä, mutta ne ovat nyt asettuneet korkeammalle tasolle. Pannaan myös merkille, että tällaiset hinnanvaihtelut ovat toimialalle tavanomaisia.

(76) Yhteisön tuotannonala väitti, että vientihintoihin tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson jälkeen vaikutti vähimmäistuontihinnan käyttäminen ja että hinnat pysyivät tämän vuoksi verrattain korkealla tasolla. Lisäksi ne väittivät, että tämän vuoksi yhteisöön tuonnin hinnat laskisivat merkittävästi, jos toimenpiteiden annettaisiin raueta. Nykyisen tutkimuksen tulokset eivät vahvistaneet tällaista päätelmää, vaan se osoitti, että normaaliarvo pysynee verrattain vakaana ja että merkittävä hintojen lasku yhteisöön tuonnissa on todennäköisyydeltään vähäinen. Viimeksi mainitut tulokset perustuivat useiden edellä johdanto-osan 46 kappaleessa lueteltujen seikkojen, kuten Norjan tuotannon sekä yhteisöön ja muiden kolmansien maiden markkinoille suuntautuvan viennin määrien todennäköisen kehityksen, perinpohjaiseen tarkasteluun. Yhteisön tuotannonala ei toimittanut tietoja tai näyttöä, joka olisi vähentänyt näiltä osin saatujen tulosten arvoa.

(77) Edellä esitetty huomioon ottaen pääteltiin, että lohentuonnin lisääntyminen Norjasta yhteisöön ei todennäköisesti ole omiaan aiheuttamaan ylitarjonnan riskiä yhteisön markkinoilla. Kun lisäksi otetaan huomioon tuotantokustannusten ja yhteisöön viennissä perittävien hintojen tilanne, polkumyynnin riski vaikuttaa vähäiseltä.

3.2 *Vientihinnan ja -määrien kehitys muihin kuin EU-maihin*

(78) Tutkimus osoitti, että yhteisö on nyt ja todennäköisesti myös tulevaisuudessa Norjan lohen tärkein markkina-alue ennen Venäjää ja Japania. Lisäksi on myös uusia syntymässä olevia lohen markkinoita, joilla Norjan vienti on kasvanut viime vuosina, ja tämän kehityssuunnan odotetaan tulevaisuudessa jatkuvan (ks. tarkemmin johdanto-osan 82 ja sitä seuraavat kappaleet). Tutkimus osoittikin, että Norjan tuottajat ovat valmistautuneet tarjontaan näille markkinoille tulevaisuudessa, sillä ne ovat kyenneet luomaan paikallisia asiakassuhteita ja jakelu-/myyntitoimintoja, joka osoittavat, että Norjan vientiä harjoittavat tuottajat tuntevat suurta mielenkiintoa näihin markkinoihin.

(79) Tietyt asianomaiset osapuolet ovat väittäneet, että Venäjän markkinat ovat olleet perinteisesti epävakaat ja että tämän vuoksi ei voida ennustaa, kasvaako kysyntä todella näillä markkinoilla ja voivatko Norjan vientiä harjoittavat tuottajat näin ollen vastaisuudessa viedä sinne suurempia määriä. Samat osapuolet ovat myös väittäneet, että vientimyynti Norjasta Japaniin on ollut laskusuunnassa viimeisten viiden vuoden aikana ja että tämän vuoksi on myös epävarmaa, voidaanko Norjan kasvaneet tuotantomäärät todella viedä Japanin markkinoille.

(80) Tutkimus osoitti kuitenkin Venäjän osalta, että noin 61 000 tonnin suuruiset markkinat ovat jatkaneet kasvuaan ja ettei ole mitään syitä olettaa, etteikö kasvu jatkuisi myös lähitulevaisuudessa.

(81) Eri tuottajamaiden lohen kokonaisvienti Japaniin supistui 15 prosenttia vuonna 2007 vuodesta 2006. Vaikka tietyt toimittajamaat ovatkin vähentäneet vientiään Japaniin, Norja on kyennyt kasvattamaan markkinaosuuttaan 52 prosentista vuonna 2006 siten, että vuonna 2007 se oli 66 prosenttia (lähde: Kontali Analysis). Kuten edellä johdanto-osan 67 kappaleessa mainittiin, Chilen tuotantosaaliiseen vaikutti voimakkaasti tautitilanne, mikä supisti merkittävästi vientimääriä yleensä ja näin ollen myös vientiä Japaniin. Norja pystyikin tämän vuoksi valtaamaan markkinaosuuksia Chileltä, ja tämän tilanteen odotetaan jatkuvan vähintään vuoteen 2009 asti, kuten johdanto-osan 67 kappaleessa jo mainittiinkin.

(82) Kuten jäljempänä johdanto-osan 85 kappaleessa olevasta taulukosta 4 ilmenee, Norjan vienti muille uusille muotoutumassa oleville markkinoille, kuten Itä-Eurooppaan (Ukraina, Valko-Venäjä) ja Kaukoitään (Kiina, Etelä-Korea, Hongkong, Thaimaa), on jo merkittävästi lisääntynyt, ja asianomaisten osapuolien väitteiden vastaisesti nämä markkinat pystyvät erittäin todennäköisesti tulevina vuosina ottamaan vastaan yhä suuremman osan Norjan tuotannosta.

(83) Vientihinnat yhteisöön ja muihin kolmansiin maihin todettiin FCA Oslo -tietojen pohjalta samantasoisiksi, joten pääteltiin, että kaikki markkinat olivat yhtä houkuttelevia, jos kysyntä on riittävää. Kun tarkasteltavana oleva tuote myydään tuoreena tai jäähdytettynä, se yleensä kuljetetaan Euroopan unioniin rekalla. Kun tarkasteltavana oleva tuote myydään kaukaisempiin määränpäihin, jotka eivät ole saavutettavissa rekalla tietyn määräajan kuluessa, se kuljetetaan lentoteitse.

(84) Edellä esitetyn pohjalta päätellään, että muiden tekijöiden ollessa yhtäläiset tautitilanteeseen liittyvä Chilen lohentuotannon 3–5 prosentin lasku vuonna 2007 hillitsee osaltaan maailmanlaajuista tarjonnan kasvua vuonna 2008 ja antaa Norjan tuottajille markkinamahdollisuuksia Japanin, Yhdysvaltojen ja muiden uusien markkinoiden kaltaisilla markkinoilla, joilla Chilen tuottajilla on merkittävä markkinaosuus.

(85) Taulukko 4: Norjasta peräisin olevan atlantinlohen markkinakehitys (vienti) – vuosi 2006 ja 2007 (määrät tonnia, pyöristetty kokoiselopaino) – (lähde: Norwegian Seafood Export Council).

	Määrä 2006	Määrä 2007	Muutos
EU	438 569	509 273	16,1 %
Japani	26 703	28 846	8,0 %
Venäjä	39 998	61 248	53,1 %
Yhdysvallat	10 752	14 136	31,5 %
Ukraina	6 518	13 617	109 %
Kiina	5 284	9 021	71 %
Etelä-Korea	6 037	7 613	26 %
Thaimaa	3 177	7 887	148 %

(86) Yhteisön tuotannonala ei hyväksynyt edellä kuvattuja tuloksia vaan väitti, että Norjan vientimäärien kehitys muihin kolmansiin maihin olisi osoittanut erilaista suuntausta vuoden 2008 alussa, eli vienti näihin maihin olisi absoluuttisina määrinä supistunut, jolloin viennin kokonaiskasvu olisi ollut pienempää kuin vuonna 2007 ja pienempää kuin viennin kasvu yhteisöön samalla jaksolla.

(87) Tutkimus on osoittanut, että vuoden 2008 alkua koskevat vientitiedot vaihtelevat lähteen mukaan merkittävästi. Kontali Analysis osoitti paljon suurempaa noususuuntausta kyseisellä jaksolla. Kuten lisäksi johdanto-osan 70 kappaleessa mainittiin, markkinamuutoksia olisi tutkittava pidemmällä aikavälillä varman kuvan saamiseksi. Yhteisön tuotannonalan väitteet eivät tämän vuoksi vähennä tulosten arvoa siltä osin, mikä koskee muihin kolmansiin maihin suuntautuvan viennin määrällistä kehitystä.

4. **Norjan tuotantomäärät ja -kapasiteetti**

(88) Norjan tuotantotason, eli suurimman sallitun biomassan, määrittää lähinnä Norjan viranomaisten myöntämien tuotantolupien määrä, sekä kalankasvattajien kyky saavuttaa suurin mahdollinen tuotanto omien lupiensa asettamissa rajoissa. Muita tekijöitä, jotka voisivat lisätä lohentuotantoa, ovat esimerkiksi suotuisat biologiset ja meteorologiset tekijät sekä kalanviljelyprosessien parantaminen huipputeknisin laitteistoin. Toisaalta kalataudin puhkeaminen saattaisi vahingoittaa tuotantoa merkittävästi ja johtaa kalasadon pienentymiseen, kuten kävi Chilessä vuonna 2007.

(89) Tietyt asianomaiset osapuolet väittivät, että nuorten kalojen tuotannon kasvu Norjassa vuodesta 2006 (väitettyä kasvua 20 prosenttia vuosina 2006–2008) antaa voimakkaan viitteen siitä, että Norjan lohentuotantomäärä kasvaisi merkittävästi seuraavan kahden vuoden aikana, mikä johtaisi ylitarjontatilanteeseen. Tältä pohjalta ja kun otetaan huomioon vuonna 2007 saavutettu erityisen suuri tuottotaso, nämä osapuolet väittivät, että vuonna 2008 (ja sen jälkeen) Norjan tuotantomäärät olisivat merkittävästi korkeammat ja ylittävät selvästi sen vientimarkkinoiden, ja erityisesti yhteisön markkinoiden, kasvun. Ne väittivät, että Norjan lohiteollisuuden vuonna 2007 kokeman sadon parantumisen toistuessa vuonna 2008, ylijäämä tai myymättä jäävät määrät voisivat nousta 20 000–91 000 tonniin, mikä olisi seurausta arvoidusta 870 000 tonnin tuotantotasosta kokonaisen kalan vastinarvona ilmaistuna, eli 150 000 tonnia enemmän kuin vuonna 2007.

(90) Näitä väitteitä ei vahvistettu tutkimuksessa. On kylläkin totta, että nuorten kalojen tuotanto kasvoi vuonna 2006, mutta tämä lisäys vastasi edeltävien vuosien lisäyksiä eikä sitä voida pitää poikkeuksellisena, kuten kaaviosta 2 käy ilmi.

(91) Kaavio 2: Tuotettujen nuorten lohien määrä (1 000) – (lähde: SSB Norway)

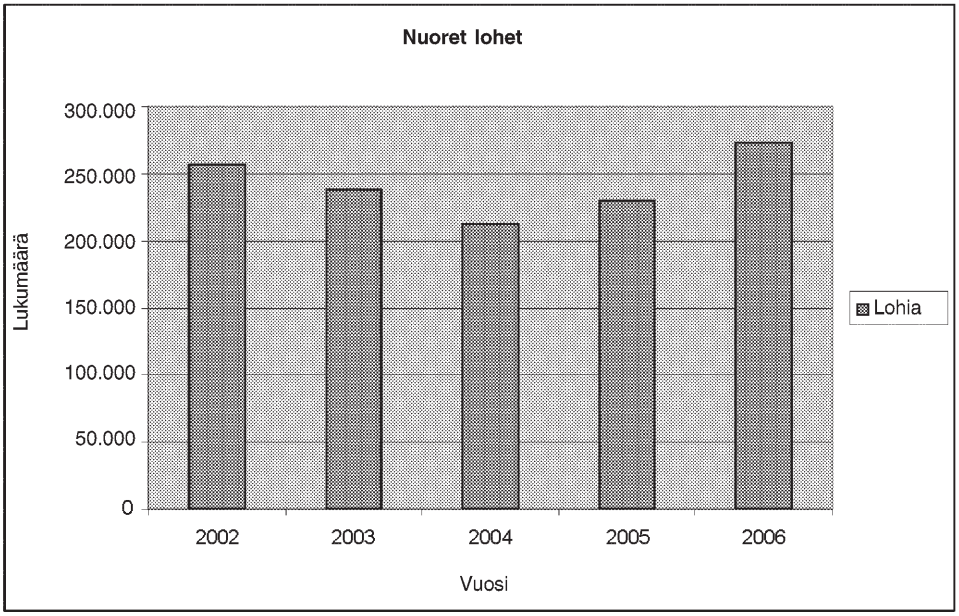

(92) Lisäksi Kontali Analysis arvioi useiden eri tekijöiden, kuten kuolleisuustekijöiden, suurinta sallittua biomassaa koskevien valtiollisten määräysten ja vuoden 2008 pienemmän smolttikohtaisen sadon, yhteisvaikutuksen perusteella, että lohentuotanto nousisi vuonna 2008 vain 6 prosenttia, eli vuonna 2007 saavutetusta 723 000 tonnista 770 000 tonniin vuonna 2008, jolloin kasvua on 47 000 tonnia kokonaisen kalan vastinarvona ilmaistuna. Biomassan vähäisempää kasvua vuonna 2008 osoittavat luvut saavat tukea rehunmyyntitiedoista, jotka osoittavat merkittävää supistumista vuonna 2008 vuoteen 2007 verrattuna (lähde: Havbruksdata ja FHL).

(93) Kun näistä tiedoista oli ilmoitettu, yhteisön tuotannonala toisti väitteensä, jonka mukaan Norjan tuotantomäärä todennäköisesti kasvaa merkittävästi, ja toimitti joitakin lisätietoja, jotka koskevat satomääriä, varastoja ja nuoria kaloja vuoden 2008 alun osalta. Kuten edelläkin katsottiin, ainoastaan kahta kuukautta koskevat tiedot eivät sinällään ole varmoja eikä niiden voida näin ollen katsoa vähentävän päätelmien arvoa sen osalta, mikä koskee edellä kuvattua Norjan tuotantomäärän kehitystä.

(94) Vaikka Norjan tuotantomäärät ovatkin noususuunnassa, ei tämän vuoksi ja saatavilla olevien tietojen pohjalta pidetä todennäköisenä, että lähitulevaisuudessa tapahtuisi edellä mainittujen asianomaisten osapuolten esittämän kaltainen dramaattinen tuotannonlisäys. Kuten lisäksi edellä johdanto-osan 82 ja sitä seuraavissa kappaleissa kuvattiin, ei ole todennäköistä, että mahdolliset kasvaneet tuotantomäärät tuotaisiin kokonaisuudessaan yhteisöön, vaan on erittäin todennäköistä, että suuri osa niistä suuntautuisi muille kolmansien maiden markkinoille, joilla kysyntä on merkittävässä kasvussa. Edellä johdanto-osan 71 ja sitä seuraavissa kappaleissa esitetyistä syistä ei odoteta, että vienti yhteisöön tapahtuisi polkumyyntihinnoin.

5. **Norjan tuotannonalan tilanne**

(95) Lopuksi on kiinnitetty erityishuomiota Norjan tuotannonalan tilanteeseen yleisesti ja erityisesti tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikana. Tutkimus osoitti, että toisin kuin todettiin alkuperäisen tutkimuksen aikana, Norjan vesiviljelyala koostuu erittäin kannattavista yrityksistä. Tämä johtuu osittain laajasta yhä käynnissä olevasta yhdentymisprosessista, joka on muuntanut toimialan erittäin tehokkaaksi ja terveeksi. Tämä kuvastuu myös kyseisten yritysten omistusrakenteessa, sillä useat norjalaiset ja maailmanlaajuiset sijoitus- ja eläkerahastot ovat erittäin hyvin edustettuina vientiä harjoittavien tuottajien ryhmissä. Tilanne ei siis ollut tällainen alkuperäisen tutkimuksen aikana.

(96) Lisäksi tutkimus osoitti, että Norjan tuottajat myös ovat nyttemmin asettautuneet erittäin hyvin yhteisön markkinoille, joilla ne edustavat noin 80–90:tä prosenttia yhteisön kokonaistuotantomäärästä. Todettiin, että nämä Norjaan yhteydessä olevat, yhteisössä toimivat yritykset tuottivat ja myivät lohta suurelta osin yhteisön markkinoilla ja niitä varten.

(97) On lisäksi huomattava, että norjalaiset emoyhtiöt veivät myös itse huomattavia määriä yhteisöön.

(98) Tältä perustalta katsottiin, että yhteisöön sijoittautuneiden tuotantoyritysten norjalaisiin emoyhtiöihin kohdistuisi vähintäänkin yhtä kielteinen vaikutus, jos polkumyyntinä Norjasta tapahtuva tuonti laskisi merkittävästi hintoja yhteisön markkinoilla. Tältä pohjalta voidaankin kohtuudella olettaa, ettei Norjan vientiä harjoittavien tuottajien olisi ainakaan taloudellisesti järkevää polkumyyntitoiminnalla edistää viljellyn lohen hintojen laskua yhteisössä. Tämä vahingoittaisi alan kannattavuutta ja vaikuttaisi kielteisesti yritysten osakkeisiin, jotka noteerataan pörssissä ja joiden omistajina – kuten edellä johdanto-osan 95 kappaleessa mainittiin – on merkittäviä sijoitus- ja eläkerahastoja.

(99) Edellä esitetyn pohjalta onkin kohtuullista päätellä, että Norjan vientiä harjoittaville tuottajille on niiden oman edun mukaista välttää tilanteita, joissa markkinahinta romahtaa, ja pyrkiä pysymään voittosuuntautuneena. Näin ollen se riski, että Norjan vientiä harjoittavat tuottajat aloittaisivat lähitulevaisuudessa uudelleen polkumyyntikäytännöt, on merkittävästi supistunut.

(100) Yhteisön tuotannonala ei hyväksynyt edellä esitettyjä tuloksia vaan väitti, että tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla todettu Norjan tuottajien terve tilanne ei ollut luonteeltaan pysyvä ja että tarkastelua koskevalla tutkimusajanjakson jälkeen kyseiset tuottajat olisivat kohdanneet taloudellisia ongelmia ja että osa niistä olisi jopa ilmoittanut tappioista vuoden 2008 alussa. Yhteisön tuotannonala esitti myös, että valtaosalla Norjan tuottajista ei ole tytäryhtiöitä yhteisön markkinoilla ja että tältä pohjalta ei voida päätellä, etteikö polkumyynti toistuisi. Lopuksi se väitti, että ne Norjan tuottajat, joilla on tytäryhtiöitä yhteisössä, vähentäisivät tuotantoaan yhteisön markkinoilla ja kasvattaisivat tuotantoaan Norjassa, jos toimenpiteiden annetaan raueta.

(101) Mitä tulee Norjan tuottajien rahoitustilanteeseen, on pantava merkille, että joidenkin yritysten tappiot liittyivät niiden Chilen-investointeihin ja taudin puhkeamiseen Chilessä. Nämä erityisolosuhteet koskivat vain vähäistä osaa Norjan kaikista tuottajista. Lisäksi tiedot koskivat ainoastaan vuoden 2008 alkua, eikä niiden pohjalta voida tehdä yleisiä päätelmiä näiden yritysten koko vuoden tuloksesta. Mitä tulee norjalaisomistuksessa olevaan yhteisön tuotantoon, ja kuten myös yhteisön tuotannonala myöntää, tällaiset yritykset edustavat suurta osaa Norjan kokonaistuotannosta ja ovat sen vuoksi merkittäviä, vaikka sellaisten yritysten lukumäärä, joilla on tytäryhtiöitä yhteisössä, onkin vähäinen. Väite, jonka mukaan norjalaisomistuksessa olevaa tuotantokapasiteettia yhteisössä vähennetään, jos toimenpiteet kumotaan, ei saanut tukea näytöstä. Väitteet oli näin ollen hylättävä.

6. **Päätelmät**

(102) Tutkimus osoitti, että polkumyynti oli tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla vähimmäistasoilla. Tutkimus osoitti myös, ettei ollut syytä uskoa, että Norjan tuotantomäärä kasvaisi perinteistä kasvuvauhtia nopeammin ja johtaisi näin merkittävästi lisääntyneisiin tuontimääriin Norjasta yhteisöön. Tutkimuksessa todettiin myös, että riski merkittävästä Norjan vientihintojen laskusta polkumyyntitasolle on vähäinen lähitulevaisuudessa, lähinnä siksi, että Norjassa ei ole odotettavissa merkittävää ylituotantoa, joka saattaisi olla tärkein syy tällaiseen hintojen laskuun. Erityisesti normaaliarvo, jonka havaittiin todennäköisesti pysyvän erittäin vakaana, oli merkittävästi alhaisempi kuin vientihinta tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla, jolloin markkinoiden vaihtelevan luonteen aiheuttamat tavanomaiset muutokset ja siitä seuraavat vientihinnan tilapäiset pienentymiset eivät automaattisesti johda polkumyyntiin. Lopuksi katsottiin, että Norjan vesiviljelyalan muuttunut tilanne, jossa ala oli muuttunut erittäin kannattavaksi ja sen osakkeilla käytiin kauppaa pörssissä, sekä norjalaisomistuksessa olevan tuotannon merkittävä läsnäolo yhteisössä, olivat tehneet polkumyyntikäytäntöjen toistumisen lähitulevaisuudessa epätodennäköiseksi. Kaikista edellä mainituista syistä pääteltiin, että polkumyynnin toistumisen todennäköisyys on pieni eikä se oikeuta jatkamaan voimassa olevien polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden voimassaoloa.

(103) Tämän vuoksi nyt käsillä oleva välivaiheen tarkastelu olisi päätettävä ja Norjasta peräisin olevan viljellyn lohen tuontia koskevat voimassa olevat toimenpiteet kumottava.

E. **ERITYISET SEURANTATOIMET**

(104) Kuten edellä selvitettiin, odotetaan, että markkinavoimat, eli kysyntä ja tarjonta, pysyvät lähitulevaisuudessa vakaina ja että tämän vuoksi ei ole ilmeisen todennäköistä, että polkumyynti toistuisi. Kaikki tarkastellut indikaattorit osoittavatkin, että voidaan kohtuudella olettaa, että vientimäärät yhteisöön eivät lisäänny merkittävästi ja että vientihinnat pysyvät polkumyynnin ylittävillä tasoilla.

(105) Koska lähinnä tuotteen luonteen vuoksi (herkästi pilaantuva tavara) markkinaolosuhteisiin liittyy kuitenkin tiettyä ennustamattomuutta, katsotaan asianmukaiseksi seurata markkinoita tarkoin ja tarkastella tilannetta uudelleen, jos on riittävää alustavaa näyttöä siitä, että markkinaolosuhteet ovat muuttuneet merkittävästi. Tällaisessa tapauksessa otetaan huomioon tutkimuksen käynnistäminen viran puolesta, jos tämä katsotaan tarpeelliseksi.

(106) Seuranta olisi rajattava kestoltaan siihen asti kun alun perin asetuksella (EY) N:o 85/2006 säädettyjen lopullisten toimenpiteiden oli määrä päättyä, jos ne olisi pysytetty voimassa, eli 21 päivään tammikuuta 2011.

F. **ILMOITTAMINEN OSAPUOLILLE**

(107) Asianomaisille osapuolille ilmoitettiin niistä olennaisista tosiasioista ja huomioista, joiden perusteella nykyinen välivaiheen tarkastelu aiottiin päättää ja kumota nykyinen polkumyyntitulli tarkasteltavana olevan tuotteen tuonnissa. Kaikille osapuolille annettiin mahdollisuus esittää huomautuksensa. Huomautukset otettiin huomioon, kun ne olivat oikeutettuja ja perustuivat näyttöön.

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

Ainoa artikla

Päätetään asetuksen (EY) N:o 384/96 11 artiklan 3 kohdan nojalla aloitettu, Norjasta peräisin olevaa viljeltyä lohta (muuta kuin luonnonlohta), joka voi olla fileinä, tuoretta, jäähdytetty tai jäädytetty ja joka luokitellaan CN-koodeihin ex 0302 12 00, ex 0303 11 00, ex 0303 19 00, ex 0303 22 00, ex 0304 19 13 ja ex 0304 29 13, tuontiin sovellettavia polkumyyntitoimenpiteitä koskeva osittainen välivaiheen tarkastelu.

Kumotaan edellä mainitussa tuonnissa asetuksella (EY) N:o 85/2006 käyttöön otettu lopullinen polkumyyntitulli.

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 17 päivänä heinäkuuta 2008.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

E. WOERTH